

Phẩm 9: LÌA TÀ HẠNH

Nữ sắc là gốc tội
Làm tiêu tan tài sản
Ai bị họ chế phục
Nào có sướng vui gì?
Người nữ dua nịnh nhiều
Luôn mang lòng ganh ghét
Thích làm điều bất thiện
Tung hoành tạo các nghiệp.
Lời hay dối người khác
Luôn sinh trưởng, hòa hợp
Không chánh niệm tư duy
Thích ca ngợi dục vọng.
Nhu thuận trong giây lát
Sau lại hung hăng nhiều
Trang sức nhiều vật báu
Từng không nghĩ nhớ ân.
Nếu trăm ngàn chúng sinh
Đều sinh tâm ái lạc
Bản tánh không thường còn
Giống như ánh chớp nọ.
Ai tham đắm nữ sắc
Chính là nhân bất thiện
Đời này hay đời sau
Đều bị chúng hủy hoại.
Vừa thấy được nữ sắc
Tâm liền sinh loạn động
Ham thích cảnh giới ấy
Bị tham dục gây hại.
Hội họp ắt chia lìa
Do đó sinh buồn khổ
Tham dục luôn trói buộc
Đều là do nữ sắc.
Tham độc của nữ nhân
Sinh cùng lúc với thân
Như lửa vừa có được
Tánh nóng đã sẵn rồi.
Nên biết lửa tham ấy
Phát khởi từ trong tâm
Thieu đốt mãi không ngừng
Không khổ nào hơn được.
Phá hoại các pháp thiện
Và tổn hại chúng sinh
Là nhân của đường ác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đó là lời Phật dạy.
Miệng tuy nói lời hay
Trong lòng luôn ôm độc
Luyến mộ với nữ sắc
Tâm chí không định được.
Ai sinh khởi tham ái
Không lâu bị ruồng bỏ
Nói năng không chân thật
Tâm ý chẳng chân thành.
Tìm mọi cách lừa dối
Tập nhiễm nhân duyên dục
Người tham ái bản thân
Ủ mình sinh kiêu ngạo.
Trời, Người, A-tu-la
Đạ-xoa, chúng quỷ thần
Đọa vào trong hiểm nạn
Đều là do nữ sắc.
Lại nữa những người nữ
Không biết ân, nghĩ thiện
Tâm tư luôn tán loạn
Như mặt trời mọc, lặn.
Thấy ai được hưng thịnh
Lại ham thích phụng sự
Nếu ai bị nguy ách
Không một chút quan tâm.
Như ong hút mật hoa
Hoa héo lại bỏ đi
Nên biết những người nữ
Bỏ bạn cũ cũng vậy.
Người nữ không tâm Từ
Luôn mang lòng ganh ghét
Những nguyên nhân như vậy
Đều là do đàn ông.
Chỉ người nữ có thể
Hàng phục chúng trời, người
Do người nữ buộc tội
Đọa vào trong đường ác.
Ai tham đắm nữ sắc
Lỗi này không gì bằng
Lửa tham thiêu đốt tâm
Làm sao giải thoát được.
Bị tham dục lôi kéo
Nghiệp tham hiện ra hết
Thường say đắm ý tham
Thích làm việc bất thiện.

Nữ nhân giữ điều ác
Phần nhiều âm thầm tạo
Bỏ quyền thuộc ngày xưa
Như con rắn lột xác.
Người nữ rất hiểm trá
Không có ai hơn được
Tìm tòi đủ mọi cách
Mong được sự yêu thương.
Lại nữa, những người nữ
Bản tánh thường hời hợt
Người trí đã biết trước
Cẩn thận chớ gần gũi.
Ai gần kẻ người nữ
Sẽ bỏ mất thiện lợi
Mong sinh trong cõi trời
Làm sao có thể được.
Âm nhạc hay cõi trời
Ai nghe cũng tham đắm
Ham thích mãi không bỏ
Sẽ sinh ra nạn khổ.
Tâm người nữ thay đổi
Nhiễm ái với kẻ khác
Lửa ái vừa tạm ngừng
Liên sinh lòng xa bỏ.
Người nữ chí bám chặt
Thích làm việc hèn hạ
Thấy người kia tàn tạ
Liên sinh lòng xa bỏ.
Người nữ thường đua nịnh
Khiến kia như nai si
Thấy họ bị tổn hại
Liên sinh lòng xa bỏ.
Người nữ rất hiểm ác
Không nhớ đến ân đức
Thấy họ sắp bị nạn
Liên sinh lòng xa bỏ.
Tâm người nữ tán loạn
Suy nghĩ đủ mọi cách
Hay dối gạt người khác
Như mật lẫn chất độc.
Người nữ lời xảo trá
Mê hoặc kẻ ngu si
Người trí khéo suy nghĩ
Tâm ý không dao động.
Vì ngu si tham dục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không tiếc rẻ của cải
Không tu nhân phước đức
Thua chuột trữ đồ ăn.
Nữ sắc tựa dây trói
Bền chặt, chắc chắn nhất
Trói buộc kẻ si mê
Đọa trong biển ba cõi.
Dây ấy không buộc thân
Chỉ cột ngay tâm mình
Nếu tâm bị trói buộc
Thân phải chịu khổ đau.
Dây trói buộc con người
Chặt, đốt đều bị đứt
Dây nữ sắc không thể
Kéo lôi vào đường ác.
Thân có đủ hình tướng
Dây kia có thể buộc
Tâm vốn không hình chất
Dây nữ mới trói được.
Ai bị dây ràng buộc
Thì biết được hạn lượng
Dây nữ trói tâm người
Không làm sao biết hết.
Vừa được chút sướng vui
Sau sẽ bị tai nạn
Trói buộc các chúng sinh
Chìm đắm trong biển khổ.
Lại nữa dây nữ sắc
Khéo trói buộc sáu căn
Dây thường không thể được
Chỉ buộc thân và cổ.
Vợ con và quyến thuộc
Là dây buộc chặt nhất
Kẻ ngu sinh vọng tâm
Chấp làm sở hữu mình.
Sinh tâm ái nữ sắc
Chỉ trói buộc thịt gân
Y vào nơi tiện lợi
Yêu thích phải đến đây.
Thích nói lời xảo trá
Đối gạt không hổ thẹn
Nên biết những người nữ
Chẳng khác gì giặc oán.
Trang sức mọi vật đẹp
Làm người khác yêu thích

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm ý luôn biến động
Nói năng nhiều giả dối.
Tánh người nữ nhiều độc
Như Sa-la-câu-sất
Tổn hại kẻ tham dục
Không tránh khỏi nạn ấy.
Đủ trăm ngàn phương cách
Không thể ngăn người nữ
Như lửa, gió hư không
Không thể buộc người nữ.
Tạo nhiều phi luật nghi
Bị bệnh, nạn, chết yếu
Đều là do người nữ
Hủy hoại hạnh giải thoát.
Chúng sinh ở thế gian
Tạo tác nhiều tội lỗi
Đều là do người nữ
Lo sợ luôn bức bách.
Từ trẻ đến già nua
Tâm ý luôn tán loạn
Tánh người nữ vốn thế
Như ánh nắng thường nóng.
Tâm người nữ không định
Tựa gió chao ánh đèn
Oán giận không thể bỏ
Như ngựa liếm vết thương.
Như chuột, sói bị trời
Dù buộc vẫn thoát khỏi
Cũng giống như người nữ
Không ai kiềm chế được.
Như hoa che rắn độc
Như tro lấp lửa hừng
Sắc đẹp che tâm người
Nữ nhân giấu điều ác.
Như cây độc nở hoa
Ai xem cũng không chán
Hoa ấy như người nữ
Cuối cùng phải vứt bỏ.
Người thích tìm nữ sắc
Cảnh giới sẽ hiện tiền
Đời này và đời sau
Không có phần an lạc.
Chẳng phải lửa, dao, gậy
Không sức lực, máy móc
Mà ngăn buộc người nữ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đừng để tạo nghiệp ác.
Lược nói tội lỗi dục
Cho người và chư Thiên
Người trí nếu rời bỏ
Làm Thiên chủ Dạ-ma.
Kẻ tham đắm nữ sắc
Đều do tập quán sinh
Người chân thật ở đời
Hay tránh khỏi việc ấy.
Người này nhờ gốc thiện
Chết được sinh lên trời
Gặp Thiên nữ cõi trời
Tán loạn cũng như vậy.
Bỏ vui, không chân thật
Trách tâm không tịch tĩnh
Chán tội lỗi nữ sắc
Như giấc oán nên bỏ.
Ai thân gần người nữ
Sinh nhiều thứ khổ não
Vì vậy nên biết rõ
Thường xa rời nữ sắc.
Nếu tâm sinh tán loạn
Tội lỗi sẽ sinh theo
Thường khi gặp người nữ
Lại sinh tâm vui thích.
Mặt trời vốn không tối
Tánh lửa không mát mẻ
Người nữ không có được
Một chút Từ tâm nào.
Mặt đất không nghiêng động
Tướng gió không dừng yên
Người nữ không hạnh lành
Thích nói không làm lỗi.
Lại nữa, tâm người nữ
Động loạn không bền lâu
Gặp nạn sẽ xa lìa
Như ao cạn ngỗng đi.
Chim vịt nương chỗ cạn
Vực sâu thì không có
Núi cao có lay động
Người nữ không Từ bi.
Không xiển dương chánh pháp
Thích tạo các chướng ma
Đọa trong đường hiểm nạn
Bị nữ sắc lừa dối.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trời nắng có thể lạnh
Quả nhỏ có thể cứng
Tâm ganh tị người nữ
Vững chắc không thể bỏ.
Có vui cùng thọ hưởng
Bị khổ sẽ không chia
Tâm giận luôn tồn tại
Quên bỏ mọi nghĩa ân.
Xưa ở trong vườn rừng
Cùng nhau để vui chơi
Suy, nạn chợt xâm tổn
Chê bai rồi xa bỏ.
Nữ: dây trói thế gian
Càng tặng thêm tranh chấp
Là kho chứa tội lỗi
Đồ vật đựng phi pháp.
Nữ sắc mê chúng sinh
Luôn luôn mang tưởng dục
Luôn toan tính, tìm cầu
Tâm không hề rời bỏ.
Vô lượng tên ái dục
Tổn não các chúng sinh
Dục lạc đi đến đâu
Đều phải bị hoại diệt.
Tham dục thật đáng sợ
Như dao bén, lửa dữ
Người trí khéo biết rõ
Luôn nhất tâm ngăn ngừa.
Nếu ai giữ tịnh giới
Bổn sinh khởi tưởng dục
Chịu vô lượng phỉ báng
Tạo ra nhiều tội lỗi.
Như gió thổi vào lửa
Ngọn lửa sẽ bốc cao
Gặp người nữ sinh tham
Nhất định bị thiêu hại.
Ai cầu vui thanh tịnh
Hãy rời xa nữ sắc
Đời này hay đời sau
Tâm luôn được tịch tĩnh.
Hãy dũng mãnh, tinh tấn
Tu tập bằng thắng trí
Bỏ dục, tin nhân quả
Người ấy được lợi lớn.

M

Phẩm 10: LÌA TỘI LỖI CỦA RƯỢU

*Phật dạy rượu là độc
Hãy mau rời bỏ nó
Người nào thích uống rượu
Sẽ phá hoại pháp lành.
Nếu ai gần kề rượu
Minh tuệ không phát sinh
Không được phần giải thoát
Vì vậy hãy lánh xa.
Rượu: tội lỗi nặng nhất
Bậc trí dạy như thế
Tổn hại mình và người
Vì vậy hãy lánh xa.
Người nào thích uống rượu
Ham nói việc thế tục
Đa ngôn sinh tranh tụng
Vì vậy hãy lánh xa.
Uống rượu hao tài sản
Hôn mê lại lười nhác
Có những tội lỗi ấy
Vì vậy hãy lánh xa.
Do rượu sinh lòng tham
Sân hận cũng từ đó
Càng tăng trưởng ngu si
Vì vậy hãy lánh xa.
Rượu là gốc tai họa
Làm các căn giống ruồi
Sau đọa trong địa ngục
Đều do rượu đánh bại.
Hoặc cười đùa lớn tiếng
Nói ra lời thô ác
Hủy báng người lương thiện
Sau sinh ra lo sợ.
Vì uống rượu say sưa
Không phân biệt thiện, ác
Như bàng sinh vô tri
Vì vậy hãy lánh xa.
Người đắm say trong rượu
Hôn mê như kẻ chết
Tìm dục lạc suốt năm
Nào có lo sợ gì?
Rượu là gốc tai nạn
Nguồn của muôn tội lỗi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thường ở trong si ám
Nấc thang xuống cõi chết.
Sau đọa trong địa ngục
Lại sinh vào ngạ quỷ
Và trong loài bàng sinh
Đều do rượu gây hại.
Rượu là độc trong độc
Bệnh hoạn trong ốm đau
Đã khổ lại thêm khổ
Bậc trí dạy như thế.
Hủy hoại tuệ mạng mình
Khô sạch pháp tài báu
Hủy phạm hạnh thanh tịnh
Đều do ý mê rượu.
Cho đến bậc cao thượng
Say sưa, không biết gì
Bị thế gian chê cười
Không sinh tâm hổ thẹn.
Rượu như chiếc búa bén
Chặt đứt các pháp lành
Kẻ thích uống không thẹn
Bị người khác khinh khi.
Người bị rượu mê hoặc
Chìm đắm không kỳ hạn
Không làm các hạnh lành
Kẻ vô thức, không trí.
Người nào thích uống rượu
Tâm tư bị cuồng loạn
Lúc phát ra tiếng cười
Lúc sinh tâm sân hận.
Đời này và đời sau
Vô minh che trí tuệ
Thieu đốt pháp giải thoát
Đều do rượu sai sử.
Ai đắm say vị rượu
Như ăn trái Kim-bá
Trước ngọt sau rất độc
Bậc trí dạy như thế.
Vì vậy người có trí
Ngăn chặn việc uống rượu
Tâm không chịu suy xét
Uống rượu sinh nhiệt não.
Kẻ giàu thường uống rượu
Chư Thiên còn hơn nữa
Tất cả các dục lạc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sau sẽ bị tan hoại.
Rượu mê hoặc chúng sinh
Tâm tư luôn say loạn
Bị ngu si lôi kéo
Tham đắm mùi vị ngon.
Phải biết rượu như dây
Si ái khó thoát khỏi
Thà đọa trong địa ngục
Không tiếp xúc với rượu.
Vì nghe hương vị rượu
Kẻ ngu liền ham uống
Vì vậy ai thấy rượu
Hãy mau bỏ đi xa.
Thấy rượu sẽ sinh tham
Nghe mùi cũng thấy thèm
Do ngửi mùi hương ấy
Không thể kiềm chế tâm.
Vì thế rượu là độc
Sinh ra nhiều lỗi lầm
Hoại sắc, lực, tiếng thơm
Đều là do uống rượu.
Miệng nói lời cuồng loạn
Mất đờ, không hướng đi
Năm mê không biết gì
Quên hết mọi việc làm.
Lăn lộn trên mặt đất
Bị người nữ chê cười
Thân không thể chuyển động
Chẳng khác gì cây khô.
Vì say rượu năm mê
Ai thấy bảo là chết
Người trí lại nói rằng
Đó là do uống rượu.
Kẻ luôn thích uống rượu
Có ba mươi sáu lỗi
Hãy hiểu rõ tội ấy
Luôn luôn được an ổn.
Dòng họ sang, danh dự
Do rượu làm như ướ
Người ấy như hoa lau
Không lâu bị rơi rụng.
Người nào thích uống rượu
Bị cảnh lôi khắp nơi
Rơi vào biển phóng dật
Trôi nổi khó thoát ra.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bị trần cảnh lôi kéo
Chẳng biết thiện, bất thiện
Sao lại còn uống rượu
Trong vườn rừng tốt đẹp?
Ai ham thích uống rượu
Sẽ sống trong hiểm nạn
Đọa vào trong địa ngục
Chịu đủ mọi khổ đau.
Uống rượu sinh ngu si
Từ si tạo các tội
Kẻ ngu tâm ham thích
Làm sao rời bỏ được.
Càng đắm đuối thêm nhiều
Chịu báo khổ cực nặng
Ai bỏ được lỗi ấy
Không có những buồn lo.
Trước tổn hại trí tuệ
Sau hủy hoại niềm vui
Vì vậy người có trí
Luôn luôn chán bỏ rượu
Người nào gần kề rượu
Chẳng khác nào điều bay.
Bị ngu si che mù
Nên nói rượu là độc
Ai tưởng rượu là độc
Đạt niềm vui tối thượng.
Do giữ gìn tịnh giới
Thà uống nước đồng sôi
Người nào thích uống rượu
Không tránh khỏi tội lỗi.
Ngu si lại thêm nhiều
Luôn ở trong đường ác
Uống rượu tội tuy một
Nhưng sinh mọi nghiệp ác.
Vì vậy nên chế phục
Răn tâm là cội gốc
Tỳ-kheo thích uống rượu
Bỏ nơi A-lan-nhã.
Tâm luôn luôn loạn động
Không tư duy chánh pháp
Vì ham thích uống rượu
Tâm thường sinh nhiệt não.
Ưu thân cận phi pháp
Hoại thiện lợi hai đời
Không oai nghi, đạo hạnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bỏ bỏn phận truyền pháp.
Lời nói trái hành động
Nói suông có ích gì?
Tự mình không thông đạt
Làm sao giác ngộ người.
Nói những lời thô, rỗng
Không phải thuyết pháp hay
Trái ngược với chánh lý
Bị người trí chê cười.
Kẻ hèn hạ khinh khi
Đều là do uống rượu
Không nhớ được quá khứ
Hiện tại cũng quên luôn.
Vị lai làm sao biết?
Mê ba đời vì rượu
Mất oai đức danh xưng
Khiến tâm luôn giống ruồi.
Sinh ra các lỗi lầm
Đều do rượu sai sử
Người nào xa rời rượu
Đủ giới, định thanh tịnh
Được an ổn tối thượng
Đạt đến nơi bất diệt.*

